

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 9ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-137/00 (αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Crown Office) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): **The Queen κατά The Competition Commission, πρώην The Monopolies and Mergers Commission, Secretary of State for Trade and Industry, The Director General of Fair Trading, ex parte: Milk Marque Ltd, National Farmers' Union, παρουσία της: Dairy Industry Federation (DIF)** ⁽¹⁾

(«Κοινή γεωργική πολιτική — Άρθρα 32 ΕΚ έως 38 ΕΚ — Κανονισμός (ΕΟΚ) 804/68 — Κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων — Ενδεικτική τιμή γάλακτος — Κανονισμός 26 — Εφαρμογή ορισμένων κανόνων ανταγωνισμού επί της παραγωγής και εμπορίας γεωργικών προϊόντων — Δυνατότητα των κρατών μελών να εφαρμόζουν κανόνες της εθνικής νομοθεσίας περί ανταγωνισμού επί των παραγωγών γάλακτος οι οποίοι προτίμησαν να οργανωθούν σε συνεταιρισμούς και οι οποίοι διαθέτουν ισχύ στην αγορά»)

(2003/C 264/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-137/00, με αντικείμενο αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Crown Office) (Ηνωμένο Βασίλειο), προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ The Queen και The Competition Commission, πρώην The Monopolies and Mergers Commission, Secretary of State for Trade and Industry, The Director General of Fair Trading, ex parte: Milk Marque Ltd, National Farmers' Union, παρουσία της: Dairy Industry Federation (DIF), η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 12 ΕΚ, 28 ΕΚ έως 30 ΕΚ, 32 ΕΚ έως 38 ΕΚ, 49 ΕΚ και 55 ΕΚ, του κανονισμού 26 του Συμβουλίου, της 4ης Απριλίου 1962, περί εφαρμογής ορισμένων κανόνων ανταγωνισμού στην παραγωγή και την εμπορία γεωργικών προϊόντων (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/001, σ. 35), και του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 82), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1587/96 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουλίου 1996 (ΕΕ L 206, σ. 21), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο του πρώτου και πέμπτου τμήματος, προεδρεύοντα, R. Schintgen και C. W. A. Timmermans, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, B. Σκουρή (εισηγητή), F. Macken, N. Colneric και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Τα άρθρα 32 ΕΚ έως 38 ΕΚ και οι κανονισμοί 26 του Συμβουλίου, της 4ης Απριλίου 1962, περί εφαρμογής ορισμένων κανόνων ανταγωνισμού στην παραγωγή και την εμπορία γεωργικών προϊόντων, και (ΕΟΚ) 804/68 του Συμβουλίου, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1587/96 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουλίου 1996, έχουν την έννοια ότι στον διεπόμενο από την κοινή οργάνωση της αγοράς γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων τομέα οι εθνικές αρχές εξακολουθούν, κατ' αρχήν, να παραμένουν αρμόδιες για την εφαρμογή της εθνικής τους νομοθεσίας περί ανταγωνισμού επί συνεταιρισμού παραγωγών γάλακτος κατέχοντες θέση ισχύος στην εθνική αγορά.

Σε περίπτωση παρεμβάσεως των αρμοδίων για τον ανταγωνισμό εθνικών αρχών στον διεπόμενο από την κοινή οργάνωση της αγοράς γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων τομέα, οφείλουν αυτές να απέχουν από τη λήψη κάθε μέτρου συνιστώντος παρέκκλιση ή θίγοντος την εν λόγω κοινή οργάνωση.

Τα μέτρα που λαμβάνουν οι αρμόδιες για τον ανταγωνισμό αρχές στον διεπόμενο από την κοινή οργάνωση αγοράς γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων τομέα δεν πρέπει να παρακωλύουν τη λειτουργία των προβλεπομένων από την εν λόγω κοινή οργάνωση μηχανισμών. Εντούτοις, το στοιχείο και μόνον ότι οι τιμές ενός γαλακτοκομικού συνεταιρισμού ήταν ήδη χαμηλότερες από την ενδεικτική τιμή γάλακτος, πριν από την παρέμβαση των ως άνω αρχών, δεν αρκεί να καταστήσει παράνομο σε σχέση με το κοινοτικό δίκαιο τα μέτρα που έλαβαν οι εν λόγω αρχές έναντι αυτού του συνεταιρισμού κατ' εφαρμογήν του εθνικού τους δικαίου ανταγωνισμού.

Επιπροσθέτως, τέτοιου είδους μέτρα δεν πρέπει να θέτουν σε κίνδυνο την υλοποίηση των σκοπών της κοινής γεωργικής πολιτικής, όπως αυτοί τίθενται με το άρθρο 33, παράγραφος 1, ΕΚ. Οι αρμόδιες για τον ανταγωνισμό εθνικές αρχές υποχρεούνται, ενδεχομένως, να διασφαλίσουν τον συμβιβασμό των τυχόν αντιφατικών μεταξύ τους σκοπών του άρθρου 33 ΕΚ, χωρίς να προσδίδουν σε έναν εξ αυτών σημασία τέτοια που να καθιστά αδύνατη την υλοποίηση των υπολοίπων.

- 2) Η λειτουργία της ενδεικτικής τιμής γάλακτος που προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 804/68, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1587/96, δεν απαγορεύει στις αρμόδιες για τον ανταγωνισμό εθνικές αρχές να χρησιμοποιούν την ενδεικτική αυτή τιμή προκειμένου να εξετάσουν την ισχύ που κατέχει στην αγορά μια γεωργική επιχείρηση, συγκρίνοντας τις διακυμάνσεις των πραγματικών τιμών προς την ενδεικτική τιμή.
- 3) Οι κανόνες της Συνθήκης περί ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων δεν εμποδίζουν τις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους, στο πλαίσιο εφαρμογής του εθνικού τους δικαίου ανταγωνισμού, να απαγορεύσουν σε γαλακτοκομικό συνεταιρισμό ο οποίος κατέχει θέση ισχύος στην αγορά να συνάπτει συμβάσεις μεταποίησης για λογαριασμό του γάλακτος που παράγουν τα μέλη του, περιλαμβανομένων συμβάσεων με επιχειρήσεις εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη.

- 4) Τα άρθρα 12 ΕΚ και 34, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ δεν απαγορεύουν τη λήψη μέτρων όπως αυτά για τα οποία πρόκειται στην κύρια δίκη έναντι γαλακτοκομικού συνεταιρισμού ο οποίος κατέχει θέση ισχύος στην αγορά και εκμεταλλεύεται αυτή την ισχύ εις βάρος του δημοσίου συμφέροντος, έστω και αν επιτρέπεται σε σημαντικούς γαλακτοκομικούς συνεταιρισμούς καθέτως οργανωμένους να δραστηριοποιούνται σε άλλα κράτη μέλη.

(¹) ΕΕ C 176 της 24.6.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 18ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-331/00: Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«ΕΓΤΠΕ — Εκκαθάριση λογαριασμών — Οικονομικά έτη 1996, 1997 και 1998 — Αροτραίες καλλιέργειες — Βόειο κρέας — Ενισχύσεις στην πρόωρη συνταξιοδότηση»)

(2003/C 264/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση C-331/00, Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Β. Κοντόλαιμος, Ι.-Κ. Χαλκιάς και Χ. Τσιαβού) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Μ. Κοντού-Durande), με αντικείμενο τη μερική ακύρωση της αποφάσεως 2000/449/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Ιουλίου 2000, για την εξαίρεση από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήσαν τα κράτη μέλη στα πλαίσια του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 180, σ. 49), κατά το μέρος που αφορά την Ελληνική Δημοκρατία, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους D. A. O. Edward (εισηγητή), προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, A. La Pergola, P. Jann, S. von Barh και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 18 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 355 της 9.12.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 18ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-338/00 P: Volkswagen AG (¹)

(«Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Διανομή αυτοκινήτων οχημάτων — Στεγανοποίηση της αγοράς — Άρθρο 85 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 81 ΕΚ) — Κανονισμός (ΕΟΚ) 123/85 — Καταλογισμός της παραβάσεως στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση — Δικαίωμα ακροάσεως — Υποχρέωση αιτιολογίας — Δικαστικές συνέπειες διαρρών στον Τύπο — Επηρεασμός του υπολογισμού του προστίμου από το νομότυπο της κοινοποίησής — Αντίθετη αίτηση αναιρέσεως»)

(2003/C 264/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-338/00 P, Volkswagen AG, με έδρα το Wolfsburg (Γερμανία) (εκπρόσωπος: R. Bechtold), με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 6 Ιουλίου 2000 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) στην υπόθεση T-62/98, Volkswagen κατά Επιτροπής (Συλλογή 2000, σ. II-2707), και με την οποία ζητήθηκε η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής, όπου ο έτερος διάδικος είναι η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: K. Wiedner, επικουρούμενος από τον H.-J. Freund), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissechet, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann, B. Σκουρή (εισηγητή) και τις F. Macken και N. Colneric, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 18 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την κύρια αίτηση και την αντίθετη αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 335 της 25.11.2000.